

Lezingen:

Genesis 1: 1-10

Exodus 13:17-18, 14:9-10, 19-22, 30

Ezechiël 37: 1-14

Paasevangelie: Matteüs 28: 1-10

Overweging, Owe Boersma

Zo groots is deze nacht, het heelal komt in beeld. Maar ook doodsangst, ontsnapping ternauwernood. Een nieuw en ongedacht begin, op een moment dat alle hoop op het kerkhof ligt. Waarin kwetsbaarheid en grote vreugde beiden aanwezig zijn, benoemd worden.

De wereld geschapen. En het was goed.

Het volk door de zee getrokken en bevrijd. Vrijheid bezongen.

Een nieuw begin, ongedacht. Een volk - Opnieuw thuisgekomen.

En nu: De Messias: hij is niet dood. Hij is opgestaan.

Al die momenten zijn adembenemend. De majesteit van de schepping. Het wonder van de bevrijding. De genade van een terugkeer en een nieuw begin. En vannacht: nee, het eindigt niet bij het graf. Er is een "en toch". (Een rationeel onbegrijpelijk, nooit vertoonde, misschien wel afstotend wonder.

Twee vrouwen, schrijft Matteüs. Maria van Magdala en de andere Maria. Twee Mirjams, eigenlijk. Twee van de vele Mirjams die we tegenkomen in de schrift, want de grote zus van Mozes was nogal een rolmodel.

Matteüs schildert 2 heftige natuurverschijnselen (aardbeving, bliksem) en zet twee Romeinse wachters bij het graf. Twee vrouwen gaan in alle vroegte. Tweemaal klinkt in de tekst: wees niet bang! Tweemaal klinkt in de tekst: ga naar Galilea.

De vrouwen zijn zowel ontzet als opgetogen.

Ze gaan op weg om te vertellen wat ze hebben gezien, en dan stoppen ze: want ze zien hem zelf. Een verschijning!

Nu hebben wij hier in het verlichte Westen helemaal niets met "verschijningen". Dat is iets voor scooby doo, de Christmas Carol van Dickens, of ander vermaak.

In Egypte en Kameroen hebben we mensen gehoord over verschijningen, en altijd "met diep ontzag". Er gebeurde iets groots, en wij mogen daar deel van uitmaken. Hun reactie was, of het nu om de verschijning van een gestorven familielid, of van de maagd Maria was: stil worden. Kijken. Luisteren.

Wees niet bang, zegt de verschijning, de opgestane.

Vertel mijn broeders en zusters: ga naar Galilea.

Daar zullen ze mij zien.

Daar waar ik ze onderwezen heb in een nieuwe weg, op de berg. Waar ik vooring en genas. Waar ik rondtrok. Daar gaat het verder. Terug naar de mensen. Terug naar huis, Galilea.

Zoals ook wij, na deze nacht van lof, van licht, van delen, terug zullen gaan naar huis. Naar onze eigen omgeving, naar onze eigen leefomgeving, met onze eigen uitdagingen, verdriet, vreugde.

Wees niet bang. Ga in vrede. Durf te geloven, dat dit een nieuwe dag is. Dit wordt een morgen, als ooit de eerste!